

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 55/2019
23.01.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези члана 180. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Богдана Кораћа, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 6К 259/17 од 26.02.2018. године и Вишег суда у Зрењанину 1Кж1 73/18 од 01.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Богдана Кораћа, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 6К 259/17 од 26.02.2018. године и Вишег суда у Зрењанину 1Кж1 73/18 од 01.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину 6К 259/17 од 26.02.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 2. у вези члана 180. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и осам месеци уз урачунавање времена проведеног у притвору од 24.12.2014. године до 09.06.2015. године.

На основу члана 264. став 1. у вези члана 261. став 2. ЗКП, окривљени је обавезан да суду плати на име паушала износ од 5.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 297.793,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину 1Кж1 73/18 од 01.11.2018. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Зрењанину и браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Зрењанину 6К 259/17 од 26.02.2018. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА адв. Богдан Кораћ, поднео је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и тачка 2) и члана 16.

став 4. и 5. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или пак исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Богдана Кораћа, је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописних у члану 74., члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред Апелационим судом.

Захтевом за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, адв. Богдан Кораћ, указује да је доношењем побијаних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, с тим што се у захтеву не опредељује о ком се доказу ради и због чега га подносилац захтева сматра недозвољеним, а на коме се по одредбама овог законика не може заснивати судска одлука. Наиме, у захтеву за заштиту законитости се истиче да се побијане пресуде заснивају на налазима и мишљењима вештака и то Клинике за судску психологију Клиничког центара Војводине у Новом Саду, Института за ментално здравље, Клинике за одрасле, Кабинета за судску психијатрију у Београду и судско медицинског одбора Медицинског факултета универзитета у Новом Саду, који се међусобно разликују, из чега произилази да се захтевом оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране првостепеног и другостепеног суда, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Осталим наводима у захтеву за заштиту законитости се указује да се побијане пресуде заснивају на доказима који су „контрадикторни, нејасни, несигурни и да нису веродостојни“, из чега произилази да се захтевом указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП,

као и на повреде из члана 16. став 4. и 5. ЗКП, а које повреде не представљају у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Богдана Кораћа, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић